

ЗА ДЕЙНОСТТА НА ОТЕЧЕСТВЕНОФРОНТОВСКАТА ОПОЗИЦИЯ В БЪЛГАРИЯ ПРЕЗ 1945–1947 г.

Мария Кунчева

Настоящото съобщение няма претенцията да разгледа цялостната дейност на опозиционните партии през периода 1945–1947 г., известни в историческата литература като „обединена“, „сдружена“ или „отечественофронтовска“ опозиция, както я нарича Никола Петков в предсмъртните си писма до Георги Димитров и Васил Коларов през 1947 г.¹

В историческата литература до 1990 г. въпросите, свързани с организационно-политическото развитие на опозиционните партии, както и тяхното поведение в обществено-политическия живот в страната през посочения период, са разглеждани от редица автори², но преди всичко от позицията на управляващата власт и идеологията на комунистическата партия в продължение на повече от четири десетилетия.

Промяната в политическата система на България през 1989–1990 г. предизвиква и налага необходимостта от цялостно проучване на съществуващите архивни документи и опозиционен печат за времето от 1944 г. до 1949 г. и оценяване на дейността на обединената опозиция безпристрастно³.

Появилите се публикации в специализираните исторически издания през последните десет години⁴ по различни въпроси, отнасящи се до сформирането, дейността и политическата борба на опозицията през посочения период, са сполучлив опит за по-точното представяне на историческата истина за събитията през периода 1945–1947 г.

С настоящото съобщение авторът си поставя скромната задача да проследи дейността и поведението на „отечественофронтовската“ опозиция в най-важните политически събития през 1945–1947 г.: произвеждането на първите парламен-